

BRUXELLES-CAPITALE

**ASSEMBLÉE RÉUNIE
DE LA COMMISSION
COMMUNAUTAIRE
COMMUNE**

SESSION ORDINAIRE 2012-2013

2 OCTOBRE 2013

PROJET D'ORDONNANCE

portant assentiment à :

**la Convention concernant la compétence,
la loi applicable,
la reconnaissance, l'exécution
et la coopération en matière
de responsabilité parentale et
de mesures de protection des enfants,
faite à La Haye le 19 octobre 1996**

Exposé des motifs

1. Introduction

Le Collège réuni a l'honneur de soumettre à votre assentiment la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants.

Elle a été élaborée dans le cadre de la Conférence de La Haye de droit international privé.

Cette Convention trouve son origine dans la décision prise le 29 mai 1993 par les Etats représentés à la dix-septième session de la Conférence de La Haye de droit international privé qui envisage la révision de la Convention du 5 octo-

BRUSSEL-HOOFDSTAD

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE
GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

GEWONE ZITTING 2012-2013

2 OKTOBER 2013

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

houdende instemming met :

**het Verdrag inzake de bevoegdheid,
het toepasselijke recht, de erkenning,
de tenuitvoerlegging en de samenwerking
op het gebied van ouderlijke
verantwoordelijkheid en maatregelen
ter bescherming van kinderen,
opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996**

Memorie van toelichting

1. Inleiding

Het Verenigd College heeft de eer u het Verdrag van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen ter goedkeuring voor te leggen.

Het werd uitgewerkt in het kader van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht.

Dit Verdrag vindt zijn oorsprong in de beslissing genomen op 29 mei 1993 door de Staten vertegenwoordigd op de zeventiende zitting van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht dat de herziening overwoog van

bre 1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs. Adoptée à l'unanimité des Etats membres présents lors de la session plénière du 18 octobre 1996, le texte a été ouvert à la signature des Etats immédiatement après la signature de l'Acte final de la dix-huitième session, le 19 octobre 1996.

La Convention remplace, pour les Etats qui y sont parties, la Convention du 5 octobre 1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs, entrée en vigueur le 4 février 1969. La Belgique n'a jamais signé cette dernière.

Conformément à son article 61, la Convention est entrée en vigueur dans l'ordre international le 1er janvier 2002.

La Belgique a signé ladite Convention le 1er avril 2003, sur la base de la Décision du Conseil de l'Union européenne du 19 décembre 2002 autorisant les Etats membres à signer, dans l'intérêt de la Communauté, la Convention de La Haye du 19 octobre 1996 concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants (Décision n° 2003/93/CE, JOUE, n° L 48, 21 février 2003, pp. 1 et 2).

L'Union européenne et les Etats membres ont, en effet, une compétence partagée pour conclure ladite Convention. Certains articles affectent le droit communautaire dérivé relatif à la compétence, à la reconnaissance et à l'exécution des décisions de justice, en particulier, le règlement (CE) n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003 relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale et en matière de responsabilité parentale, dit « Bruxelles II bis ». Les Etats membres gardent leurs compétences dans les domaines régis par la Convention qui n'affectent pas le droit communautaire.

La Convention ne comporte pas de clause permettant aux organisations économiques régionales, telles que la Communauté européenne, d'adhérer à la Convention. Seuls les Etats membres souverains peuvent être parties à celle-ci.

II. Rétroactes

La protection de l'enfance en danger a toujours été au cœur des préoccupations de la Conférence de La Haye de droit international privé (Convention du 12 juin 1902 pour régler la tutelle des mineurs; Conventions des 24 octobre 1956 et 15 avril 1958 sur la loi applicable ainsi que la reconnaissance et l'exécution des obligations alimentaires envers les enfants, renouvelées et élargies par les deux Conventions du 2 octobre 1973; Convention du 5 octobre

het Verdrag van 5 oktober 1961 betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen. De Lidstaten aanwezig tijdens de plenaire vergadering van 18 oktober 1996 hebben de tekst aangenomen met eenparigheid van stemmen, waarna de tekst werd opengesteld ter ondertekening door de Lidstaten onmiddellijk na de ondertekening van de slotakte van de achttiende zitting op 19 oktober 1996.

Het Verdrag vervangt, voor de Staten die partij zijn, het Verdrag van 5 oktober 1961 betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen, dat op 4 februari 1969 in werking trad. België heeft dat verdrag nooit ondertekend.

Overeenkomstig artikel 61, is het Verdrag in de internationale rechtsorde in werking getreden op 1 januari 2002.

België heeft voornoemd Verdrag ondertekend op 1 april 2003 op grond van de Beschikking van de Raad van de Europese Unie van 19 december 2002 waarbij de Lidstaten worden gemachtigd in het belang van de Gemeenschap het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen te ondertekenen (Beschikking 2003/93/EG, PbEU, nr. L 48, 21 februari 2003, blz. 1 en 2).

De Europese Unie en de Lidstaten hebben immers een gedeelde bevoegdheid om het voornoemde verdrag te sluiten. Bepaalde artikelen hebben gevolgen voor het afgeleide gemeenschapsrecht betreffende de bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van gerechtelijke beslissingen, in het bijzonder, de Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, de zogenaamde verordening « Brussel II bis ». De Lidstaten behouden hun bevoegdheid in de gebieden geregeld door het Verdrag die geen afbreuk doen aan het gemeenschapsrecht.

Het verdrag bevat geen clausule die het voor regionale economische organisaties, zoals de Europese Gemeenschap, mogelijk maakt om toe te treden tot het Verdrag. Enkel de soevereine Lidstaten kunnen partij zijn.

II. Voorgeschiedenis

De bescherming van kinderen in nood is steeds één van de grootste bekommernissen geweest van de Haagse Conferentie voor Internationaal Privaatrecht (Verdrag van 12 juni 1902 tot regeling van de voogdij van minderjarigen; Verdragen van 24 oktober 1956 en 15 april 1958 nopens de wet welke op alimentatieverplichtingen jegens kinderen toepasselijk is alsook nopens de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichting

1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs; Convention du 15 novembre 1965 concernant la compétence des autorités, la loi applicable et la reconnaissance des décisions en matière d'adoption; Convention du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants; Convention du 29 mai 1993 sur la protection des enfants et la coopération en matière d'adoption internationale).

La révision de la Convention du 5 octobre 1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs s'inscrit dans ce contexte général. Elle a aussi des causes plus spécifiques, tenant au succès relativement limité de cette Convention et aux imperfections révélées par plus de 20 années d'application.

Seuls 13 États l'avaient ratifiée (Allemagne, Autriche, Espagne, France, Italie, Lettonie, Lituanie, Luxembourg, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Suisse, Turquie). Par une notification, la République populaire de Chine autorisait l'application de cette Convention à la Région administrative spéciale de Macao.

L'une des principales difficultés auxquelles a donné lieu la Convention de 1961 est qu'elle a organisé la compétence concurrente des autorités de la résidence habituelle de l'enfant et de ses autorités nationales en matière de protection des mineurs (articles 1er et 4), sans tenir compte des autorités de l'Etat de la présence de l'enfant ou de la situation des biens (article 8), et donné, en cas de conflit, la prééminence aux autorités nationales (articles 4, § 4).

Une autre difficulté venait de l'incertaine signification de l'article 3 sur le rapport d'autorité *ex lege* (règle de conflit ou règle de reconnaissance) et de la problématique d'articulation de la loi nationale applicable à ce rapport et de la loi de la résidence habituelle applicable en principe aux mesures de protection. A ces critiques s'ajoutaient le mauvais fonctionnement de la coopération entre autorités imaginé par la Convention et l'absence de disposition sur l'exécution dans un Etat contractant des mesures de protection prises dans un autre (Rapport explicatif de Paul Lagarde sur la Convention-Protection des enfants de 1996, 1998, <http://hcch.e-vision.nl/upload/exp134.pdf>, n° 3 et s.).

III. Objectifs et objet de la Convention

3.1. Objectifs

Comme le précise le préambule, les objectifs de la Convention du 19 octobre 1996 sont les suivants :

tingen jegens kinderen, vernieuwd en uitgebreid door de twee verdragen van 2 oktober 1973; Verdrag van 5 oktober 1961 betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen; Verdrag van 15 november 1965 inzake de bevoegdheid der autoriteiten, het toepasselijk recht en de erkenning van beslissingen inzake adoptie; Verdrag van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen; Verdrag van 29 mei 1993 inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van interlandelijke adoptie).

De herziening van het Verdrag van 5 oktober 1961 betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen past in deze algemene context. Zij heeft ook meer specifieke oorzaken, die verband houden met het veeleer beperkte succes van dit Verdrag en met de tekortkomingen, die na 20 jaar toepassing aan het licht zijn gekomen.

Slechts 13 Staten hebben het bekrachtigd (Duitsland, Frankrijk, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Spanje, Turkije, Zwitserland). Door een kennisgeving, stond de Volksrepubliek China de toepassing van dat verdrag toe in de Speciale Administratieve Regio Macau.

Een van de voornaamste moeilijkheden, waartoe het verdrag van 1961 leidt, vloeit voort vanuit het feit dat het de parallelle bevoegdheid van de autoriteiten van de gewone verblijfplaats van het kind en van zijn nationale autoriteiten heeft georganiseerd inzake de bescherming van minderjarigen (artikelen 1 en 4), zonder de autoriteiten van de Staat waar het kind zich bevindt of de ligging van vermogen (artikel 8) in acht te nemen, en dat het, in geval van conflict, voorrang aan de nationale autoriteiten heeft verleend (artikel 4, § 4).

Een andere moeilijkheid vloeit voort uit de onduidelijke betekenis van artikel 3 over de gezagsverhouding *ex lege* (conflictregel of erkenningsregel) en de problematiek van de samenhang van het nationale recht toepasselijk op deze verhouding en het recht van de gewone verblijfplaats dat in beginsel toepasselijk is op beschermingsmaatregelen. Bij deze kritiek voegt zich het slechte functioneren van de samenwerking van de autoriteiten opgezet in het Verdrag en het ontbreken van een bepaling over de tenuitvoerlegging in een verdragsluitende Staat van de maatregelen tot bescherming genomen in een andere Staat (Toelichtend verslag van Paul Lagarde over het verdrag Bescherming van kinderen van 1996, 1998, <http://hcch.e-vision.nl/upload/exp134.pdf>, nr. 3 e.v.).

III. Doelstellingen en onderwerp van het Verdrag

3.1. Doelstellingen

Zoals vermeld in de preambule zijn de doelstellingen van het Verdrag van 19 oktober 1996 de volgende :

- renforcer la protection des enfants dans les situations à caractère international;
- éviter les conflits entre les systèmes juridiques des Etats en matière de compétence, loi applicable, reconnaissance et exécution des mesures de protection des enfants;
- rappeler l'importance de la coopération internationale pour la protection des enfants;
- confirmer que l'intérêt supérieur de l'enfant doit être une considération primordiale;
- réviser la Convention du 5 octobre 1961 concernant la compétence des autorités et la loi applicable en matière de protection des mineurs;
- établir des dispositions communes en tenant compte de la Convention des Nations Unies du 20 novembre 1989 relative aux droits de l'enfant.

3.2. *Champ d'application et objet*

La Convention du 19 octobre 1996 s'applique aux enfants depuis leur naissance jusqu'à ce qu'ils atteignent l'âge de 18 ans (article 2).

La Convention « a pour objet :

- de déterminer l'Etat dont les autorités ont compétence pour prendre des mesures tendant à la protection de la personne ou des biens de l'enfant;
- de déterminer la loi applicable par ces autorités dans l'exercice de leur compétence;
- de déterminer la loi applicable à la responsabilité parentale;
- d'assurer la reconnaissance et l'exécution des mesures de protection dans tous les Etats contractants;
- d'établir entre les autorités des Etats contractants la coopération nécessaire à la réalisation des objectifs de la Convention (...). » (article 1er).

Les mesures peuvent porter notamment sur :

- l'attribution, l'exercice et le retrait total ou partiel de la responsabilité parentale, ainsi que la délégation de celle-ci;

- de bescherming van kinderen in internationale situaties verbeteren;
- de conflicten vermijden tussen de rechtsstelsels van de Staten ten aanzien van de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bescherming van kinderen;
- aan het belang van internationale samenwerking voor de bescherming van kinderen herinneren;
- bevestigen dat het belang van het kind voorop dient te staan;
- het Verdrag van 5 oktober 1961 betreffende de bevoegdheid der autoriteiten en de toepasselijke wet inzake de bescherming van minderjarigen herzien;
- gemeenschappelijke bepalingen vaststellen, rekening houdend met het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind.

3.2. *Toepassingsgebied en doel*

Het Verdrag van 19 oktober 1996 is van toepassing op kinderen vanaf het tijdstip van hun geboorte totdat zij de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt (artikel 2).

Het Verdrag « heeft tot doel :

- de Staat aan te wijzen welks autoriteiten bevoegd zijn maatregelen te nemen ter bescherming van de persoon of het vermogen van het kind;
- het recht aan te wijzen dat door die autoriteiten in de uitoefening van hun bevoegdheid dient te worden toegepast;
- het op de ouderlijke verantwoordelijkheid toepasselijke recht te bepalen;
- de erkenning en de tenuitvoerlegging van de bedoelde beschermende maatregelen in alle verdragsluitende Staten te verzekeren;
- tussen de autoriteiten van de verdragsluitende Staten een zodanige samenwerking tot stand te brengen als noodzakelijk is voor het verwezenlijken van de doelstellingen van dit Verdrag. » (artikel 1).

De maatregelen kunnen met name betrekking hebben op :

- de toekenning, de uitoefening, de beëindiging of de beperking van ouderlijke verantwoordelijkheid, alsmede de overdracht ervan;

- le droit de garde, comprenant le droit portant sur les soins de la personne de l'enfant, et en particulier celui de décider de son lieu de résidence, ainsi que le droit de visite, comprenant le droit d'emmener l'enfant pour une période limitée dans un lieu autre que celui de sa résidence habituelle;
- la tutelle, la curatelle et les institutions analogues;
- la désignation et les fonctions de toute personne ou organisme chargé de s'occuper de la personne ou des biens de l'enfant, de le représenter ou de l'assister;
- le placement de l'enfant dans une famille d'accueil ou dans un établissement, ou son recueil légal par kafala ou par une institution analogue;
- la supervision par les autorités publiques des soins dispensés à l'enfant par toute personne ayant la charge de cet enfant;
- l'administration, la conservation ou la disposition des biens de l'enfant. » (article 3).

Par contre, « sont exclus du domaine de la Convention :

- l'établissement et la contestation de la filiation;
- la décision sur l'adoption et les mesures qui la préparent, ainsi que l'annulation et la révocation de l'adoption;
- les noms et prénoms de l'enfant;
- l'émancipation;
- les obligations alimentaires;
- les trusts et successions;
- la sécurité sociale;
- les mesures publiques de caractère général en matière d'éducation et de santé;
- les mesures prises en conséquence d'infractions pénales commises par des enfants;
- les décisions sur le droit d'asile et en matière d'immigration. » (article 4).

Les autorités compétentes pour prendre les mesures tendant à la protection de la personne et des biens de l'enfant sont en principe celles de la résidence habituelle de l'enfant (article 5), sous réserve d'importantes précisions apportées par la Convention en cas d'absence de résidence habituelle ou lorsque l'enfant concerné est réfugié ou internationale-

- gezagsrechten, met inbegrip van rechten betreffende de zorg voor de persoon van het kind, en in het bijzonder het recht om zijn verblijfplaats te bepalen, alsmede het omgangsrecht met inbegrip van het recht het kind voor een beperkte tijdsduur mee te nemen naar een andere plaats dan zijn gewone verblijfplaats;
- voogdij, curatele en overeenkomstige rechtsinstellingen;
- de aanwijzing en de taken van enige persoon of lichaam, belast met de zorg voor de persoon of het vermogen van het kind, of die het kind vertegenwoordigt of bijstaat;
- de plaatsing van het kind in een pleeggezin of in een inrichting of de verstrekking van zorg aan het kind door middel van kafala of een overeenkomstig rechtsinstituut;
- het toezicht door een overheidslichaam op de verzorging van een kind door een persoon die met de zorg voor dat kind belast is;
- het beheer, de instandhouding of de beschikking over het vermogen van het kind. » (artikel 3).

Het Verdrag is daarentegen « niet van toepassing op :

- de vaststelling of de ontkenning van familierechtelijke betrekkingen;
- beslissingen inzake adoptie, voorbereidende maatregelen voor adoptie of de nietigverklaring of herroeping van adoptie;
- de namen en de voornamen van het kind;
- handlichting;
- onderhoudsverplichtingen;
- trusts en erfopvolging;
- sociale zekerheid;
- overheidsmaatregelen van algemene aard op het gebied van onderwijs of gezondheidszorg;
- maatregelen genomen op grond van strafbare feiten begaan door kinderen;
- beslissingen inzake het recht op asiel en inzake toelating. » (artikel 4).

De autoriteiten die bevoegd zijn om maatregelen te nemen die strekken tot de bescherming van de persoon en het vermogen van het kind zijn in beginsel de autoriteiten van de gewone verblijfplaats van het kind (artikel 5), onder voorbehoud van belangrijke verduidelijkingen aangebracht door het Verdrag bij gebrek aan gewone verblijfplaats of

ment déplacé (article 6) ou encore en cas de déplacement ou de non-retour illicite (article 7). Si, dans certaines hypothèses, les autorités d'autres Etats contractants peuvent être amenées à intervenir dans la protection de l'enfant (articles 8 et 9), c'est toujours, hors le cas des mesures temporaires adoptées en cas d'urgence ou celui des mesures à effet strictement territorial (articles 11 et 12), avec l'accord ou sur la demande des autorités de l'Etat de la résidence habituelle de l'enfant. Néanmoins, en cas de divorce des parents de l'enfant, une compétence concurrente du for du divorce pour prendre des mesures de protection de la personne ou des biens des enfants est admise moyennant le respect de conditions assez strictes (article 10).

Toute autorité prenant une mesure de protection applique sa loi interne (article 15). Les règles de conflit de lois relatives à la responsabilité parentale désignent la loi de la résidence habituelle de l'enfant (articles 16 à 18).

La Convention traite aussi de la reconnaissance et de l'exécution de mesures de protection de la personne ou des biens de l'enfant dans un autre Etat contractant que celui qui les a prises (chapitre IV) et institue un mécanisme de coopération entre Etats contractants qui repose sur la création d'une Autorité centrale dans chaque Etat contractant (articles 29 et s.).

IV. La déclaration et les notifications

4.1. Déclaration

Conformément à l'article 34, § 2, de la Convention de La Haye de 1996, il est proposé de déclarer que les demandes tendant à demander à toute autorité d'un autre Etat contractant de communiquer les informations utiles pour la protection de l'enfant qu'il détient (article 34, § 1er) ne pourront être acheminées que par l'intermédiaire de l'Autorité Centrale belge.

4.2. Notifications

Conformément à l'article 29 de la Convention de La Haye de 1996 et en accord avec les Communautés, le SPF Justice sera désigné comme Autorité centrale chargée de satisfaire aux obligations qui lui sont imposées par la Convention.

Conformément à l'article 44 de la Convention, il est proposé de désigner l'Autorité centrale belge comme autorité à qui les demandes prévues aux articles 8 (transfert de compétence à un for approprié), 9 (compétence revendiquée par

wanneer het betrokken kind een vluchteling is of naar een ander land is verplaatst (artikel 6) of nog in geval van onrechtmatige overplaatsing of niet-terugkeer (artikel 7). Hoewel het mogelijk is dat de autoriteiten van andere verdragsluitende Staten in sommige gevallen moeten optreden inzake de bescherming van het kind (artikelen 8 en 9), is het steeds, buiten het geval van tijdelijke maatregelen aangenomen in geval van spoedeisendheid of dat van maatregelen met strikt territoriale werking (artikelen 11 en 12), met de goedkeuring of op verzoek van de autoriteiten van de Staat waar het kind zijn gewone verblijfplaats heeft. In geval van echtscheiding van de ouders van het kind is een gelijktijdige bevoegdheid van de rechterlijke instantie die bevoegd is voor de echtscheiding evenwel toegestaan om maatregelen te nemen ter bescherming van de persoon of het vermogen van de kinderen, mits naleving van vrij strikte voorwaarden (artikel 10).

Elke autoriteit die een beschermingsmaatregel neemt, past haar interne recht toe (artikel 15). Wat betreft de conflictregels inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid wordt de wet van de gewone verblijfplaats van het kind aangewezend (artikelen 16 à 18).

In het Verdrag worden ook de erkenning en de tenuitvoerlegging behandeld van maatregelen ter bescherming van de persoon of het vermogen van het kind in een andere verdragsluitende Staat dan deze die voornoemde maatregelen heeft genomen (hoofdstuk IV) en voert een mechanisme voor samenwerking tussen verdragsluitende Staten in dat berust op de oprichting van een centrale autoriteit in elke verdragsluitende Staat (artikelen 29 en volgende).

IV. De verklaring en de kennisgevingen

4.1. Verklaring

Overeenkomstig artikel 34, § 2, van het Verdrag van 's-Gravenhage van 1996 wordt voorgesteld te verklaren dat de verzoeken om informatie mee te delen aan elke autoriteit van een andere verdragsluitende Staat die informatie heeft die van belang is voor de bescherming van het kind (artikel 34, § 1) slechts via de Belgische Centrale Autoriteit kunnen worden doorgeleid.

4.2. Kennisgevingen

Overeenkomstig artikel 29 van het Verdrag van 's-Gravenhage van 1996 en in overleg met de Gemeenschappen, zal de FOD Justitie worden aangewezen als Centrale Autoriteit belast met de naleving van de verplichtingen die krachtens het Verdrag worden opgelegd.

Overeenkomstig artikel 44 van het verdrag wordt voorgesteld de Belgische Centrale Autoriteit aan te wijzen als autoriteit tot wie de verzoeken bedoeld in artikelen 8 (overdracht van bevoegdheid aan een passend forum), 9 (be-

un for approprié) et 33 (placement transfrontière) doivent être envoyées.

Le transit systématique par l'Autorité centrale vise à permettre la bonne orientation du dossier et la saisine de l'ensemble des autorités compétentes. En vue d'en assurer la bonne fin, un accord de coopération sera conclu avec les autorités communautaires.

V. Le caractère mixte de la Convention

Outre des compétences au niveau européen, la Convention comporte également un certain nombre de compétences fédérales et de compétences communautaires.

L'article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, telle qu'amendée, dispose en effet que la protection de la jeunesse, en ce compris la protection sociale et la protection judiciaire, relève de la compétence des Communautés, mais avec quelques exceptions.

Il s'agit donc d'un « traité mixte » au sens de l'article 167, § 4, de la Constitution.

Lors de sa réunion du 18 février 2003, le Groupe de travail « Traités mixtes » (GTM), organe consultatif de la Conférence interministérielle de Politique étrangère (CIPE), a établi le caractère mixte (État fédéral, Communautés et Commission communautaire commune) de la Convention.

Les Membres du Collège réuni, compétents pour les Relations extérieures,

Guy VANHENGEL
Evelyne HUYTEBROECK

voegdheid waarop aanspraak wordt gemaakt door een passend forum) en 33 (grensoverschrijdende plaatsing) dienen te worden gericht.

Het systematische doorsturen via de Centrale Autoriteit beoogt de goede doorverwijzing van het dossier en de ahangigmaking bij de bevoegde autoriteiten mogelijk te maken. Een samenwerkingsakkoord zal gesloten worden met de autoriteiten van de Gemeenschappen om zulks tot een goed einde te brengen.

V. Gemengd karakter van het Verdrag

Het Verdrag bevat, naast een component Europese bevoegdheden, ook een aantal bevoegdheden van de federale overheid en een aantal gemeenschapsbevoegdheden.

Artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, bepaalt immers dat de jeugdbescherming, met inbegrip van de sociale bescherming en de gerechtelijke bescherming een gemeenschapsbevoegdheid is, maar met uitzonderingen.

Om die redenen is het een zogenaamd « gemengd verdrag » in de zin van artikel 167, § 4, van de Grondwet.

Tijdens zijn vergadering van 18 februari 2003 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie van Buitenlands Beleid (ICBB) het gemengd karakter (federale Staat, de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) van het Verdrag vast.

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Externe Betrekkingen,

Guy VANHENGEL
Evelyne HUYTEBROECK

**AVANT-PROJET D'ORDONNANCE
SOU MIS À L'AVIS
DU CONSEIL D'ETAT**

AVANT-PROJET D'ORDONNANCE

portant assentiment à :

**la Convention concernant
la compétence, la loi applicable,
la reconnaissance, l'exécution et
la coopération en matière de responsabilité parentale
et de mesures de protection des enfants,
faite à La Haye le 19 octobre 1996**

Le Collège réuni de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale,

Sur la proposition des Membres du Collège réuni, compétents pour les Relations extérieures,

Après délibération,

ARRETE :

Les Membres du Collège réuni, compétents pour les Relations extérieures, sont chargés de présenter, au nom du Collège réuni, à l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale le projet d'ordonnance dont la teneur suit :

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 135 de la Constitution.

Article 2

La Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, faite à La Haye le 19 octobre 1996, sortira son plein et entier effet.

Bruxelles, le

Le Président du Collège réuni,

Rudi VERVOORT

Les Membres du Collège réuni, compétents pour les Relations extérieures,

Guy VANHENGEL
Evelyne HUYTEBROECK

**VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE
ONDERWORPEN AAN HET ADVIES
VAN DE RAAD VAN STATE**

VOORONTWERP VAN ORDONNANTIE

houdende instemming met :

**het Verdrag inzake de bevoegdheid,
het toepasselijke recht, de erkenning,
de tenuitvoerlegging en de samenwerking
op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en
maatregelen ter bescherming van kinderen,
opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996**

Het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad,

Op de voordracht van de Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Externe Betrekkingen,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Leden van het Verenigd College bevoegd voor Externe Betrekkingen zijn gelast, in naam van het Verenigd College, bij de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad het ontwerp van ordonnantie in te dienen waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 135 van de Grondwet.

Artikel 2

Het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De Voorzitter van het Verenigd College,

Rudi VERVOORT

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Externe Betrekkingen,

Guy VANHENGEL
Evelyne HUYTEBROECK

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, deuxième chambre des vacations, saisi par les Ministres, membres du Collège réuni de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale, compétents pour les Relations extérieures, le 19 juillet 2013, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet d'ordonnance « portant assentiment à : la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, faite à La Haye le 19 octobre 1996 », a donné l'avis (n° 53.796/2/V) suivant :

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle l'observation suivante.

L'exposé des motifs qui accompagne l'avant-projet d'ordonnance fait valoir qu'il sera procédé à la désignation d'une « autorité centrale belge » et qu'un accord de coopération sera conclu à cette fin.

Comme cela a déjà été exposé dans de précédents avis donnés sur d'autres projets d'assentiment ⁽¹⁾ à la même Convention, un accord de

(1) Voir l'avis 43.871/3 donné le 18 décembre 2007 sur un projet devenu le décret (flamand) du 28 novembre 2008 « portant assentiment à la Convention sur la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, établie à La Haye le 19 octobre 1996 » (*Doc. parl.*, Vl. parl., 2007-2008, n° 1680/1, pp. 23-27); voir également l'avis 47.397/4 donné le 1er décembre 2009 sur un avant-projet devenu le décret de la Communauté germanophone du 28 mars 2011 « portant assentiment à la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, conclue à La Haye le 19 octobre 1996 » (*Doc. parl.*, Parl. Comm. germ., 2010-2011, n° 65/1, p. 21); l'avis 50.859/4 donné le 6 février 2012 sur un avant-projet devenu le décret de la Communauté française du 13 décembre 2012 « portant assentiment à la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, faite à La Haye le 19 octobre 1996 » (*Doc. parl.*, Parl. Comm. fr., 2012-2013, n° 422/1, pp. 12-14); l'avis 51.125/4 donné le 2 avril 2012 sur un avant-projet devenu le décret de la Commission communautaire française du 19 juillet 2012 « portant assentiment à la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, faite à La Haye le 19 octobre 1996 » (*Doc. parl.*, Ass. Comm. comm. fr., 2011-2012, n° 65/1, p. 9). Dans le même sens, l'avis 51.489/2 donné le 2 juillet 2012 sur un avant-projet de loi « portant assentiment à la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, faite à la Haye le 19 octobre 1996 » et l'avis 51.491 donné le 2 juillet 2012 sur un avant-projet de loi « visant à assurer la mise en œuvre de la Convention de La Haye du 19 octobre 1996 concernant

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, tweede vakantiekamer, op 19 juli 2013 door de Ministers, de leden van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad bevoegd voor Externe Betrekkingen verzocht hun, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van ordonnantie « houdende instemming met : het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996 », heeft het volgende advies (nr. 53.796/2/V) gegeven :

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerking.

In de memorie van toelichting die bij het voorontwerp van ordonnantie gevoegd is, wordt aangegeven dat zal worden overgegaan tot het aanwijzen van een « Belgische Centrale Autoriteit » en dat daartoe een samenwerkingsakkoord zal worden gesloten.

Zoals al uiteengezet is in voorgaande adviezen verstrekt over andere ontwerpen tot instemming ⁽¹⁾ met hetzelfde Verdrag zal, in de zin van

(1) Zie advies 43.871/3, op 18 december 2007 verstrekt over een ontwerp dat geleid heeft tot het (Vlaams) decreet van 28 november 2008 « houdende instemming met het verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996 » (*Parl. St.* Vl. Parl. 2007-2008, nr. 1680/1, pp. 23-27); zie eveneens advies 47.397/4, op 1 december 2009 verstrekt over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 28 maart 2011 « houdende instemming met het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996 » (*Parl. St.*, D. Parl., 2010-2011, nr. 65/1, p. 21); advies 50.859/4, op 6 februari 2012 verstrekt over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Franse Gemeenschap van 13 december 2012 « houdende instemming met het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996 » (*Parl. St.*, Fr. Parl., 2012-2013, nr. 422/1, pp. 12-14); advies 51.125/4, op 2 april 2012 verstrekt over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Franse Gemeenschapscommissie van 19 juli 2012 « houdende instemming met het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996 » (*Parl. St.*, Verg. Fr. Gem. Comm., 2011-2012, nr. 65/1, p. 9). In dezelfde zin, advies 51.489/2 op 2 juli 2012 verstrekt over een voorontwerp van wet « houdende instemming met het verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoor-

coopération, au sens de l'article 92bis de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, devra être conclu entre les différentes entités concernées dans lequel seront définies les modalités de la collaboration avec l'autorité centrale fédérale visée à l'article 29, paragraphe 1er, de la Convention.

La chambre était composée de

Messieurs	Ph. QUERTAINMONT,	président de chambre,
	J. JAUMOTTE, L. CAMBIER,	conseillers d'État,
	C. BEHRENDT,	assesseur de la section de législation,
Madame	C. GIGOT,	greffier.

Le rapport a été rédigé par M. X. DELGRANGE, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. JAUMOTTE.

Le Greffier,

C. GIGOT

Le Président,

Ph. QUERTAINMONT

artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tussen de verschillende betrokken entiteiten een samenwerkingsakkoord moeten worden gesloten waarin de nadere regels dienen te worden beschreven voor de samenwerking met de in artikel 29, lid 1, van het Verdrag bedoelde federale centrale autoriteit.

De kamer was samengesteld uit

De Heren	Ph. QUERTAINMONT,	kamervoorzitter,
	J. JAUMOTTE, L. CAMBIER,	staatsraden,
	C. BEHRENDT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	C. GIGOT,	greffier.

Het verslag is opgesteld door de Heer X. DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van de Heer J. JAUMOTTE.

De Griffier,

C. GIGOT

De Voorzitter,

Ph. QUERTAINMONT

la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants ».

delijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gedaan te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996 » en advies 51.491, op 2 juli 2012 verstrekt over een voorontwerp van wet « betreffende de implementatie van het Verdrag van 's-Gravenhage van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijk recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen ».

PROJET D'ORDONNANCE**portant assentiment à :**

**la Convention concernant la compétence,
la loi applicable,
la reconnaissance, l'exécution
et la coopération en matière
de responsabilité parentale et
de mesures de protection des enfants,
faite à La Haye le 19 octobre 1996**

Le Collège réuni de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale,

Sur la proposition des Membres du Collège réuni, compétents pour les Relations extérieures,

Après délibération,

ARRETE :

Les Membres du Collège réuni, compétents pour les Relations extérieures, sont chargés de présenter, au nom du Collège réuni, à l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune de Bruxelles-Capitale le projet d'ordonnance dont la teneur suit :

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 135 de la Constitution.

Article 2

La Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, faite à La Haye le 19 octobre 1996, sortira son plein et entier effet (*).

(*) Le texte intégral de la Convention peut être consulté au greffe du Parlement.

ONTWERP VAN ORDONNANTIE**houdende instemming met :**

**het Verdrag inzake de bevoegdheid,
het toepasselijke recht, de erkenning,
de tenuitvoerlegging en de samenwerking
op het gebied van ouderlijke
verantwoordelijkheid en maatregelen
ter bescherming van kinderen,
opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996**

Het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad,

Op de voordracht van de Leden van het Verenigd College, bevoegd voor Externe Betrekkingen,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Leden van het Verenigd College bevoegd voor Externe Betrekkingen zijn gelast, in naam van het Verenigd College, bij de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad het ontwerp van ordonnantie in te dienen waarvan de tekst hierna volgt :

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 135 van de Grondwet.

Artikel 2

Het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, opgemaakt in Den Haag op 19 oktober 1996, zal volkomen gevolgd hebben (*).

(*) De volledige tekst van het Verdrag kan op de griffie van het Parlement geraadpleegd worden.

Bruxelles, le 18 juillet 2013

Les Membres du Collège réuni, compétents pour les
Relations extérieures,

Guy VANHENGEL
Evelyne HUYTEBROECK

Brussel, 18 juli 2013

De Leden van het Verenigd College, bevoegd voor
Externe Betrekkingen,

Guy VANHENGEL
Evelyne HUYTEBROECK